

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Μάρτυρ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Σούλις (Sulcis) τῆς Σαρδινίας † 13η Δεκεμβρίου (περ. 127)

Κατὰ μῆκος τῶν νοτίων ἀκτῶν τῆς Σαρδινίας, ὑπάρχουν δύο μεγάλα βραχονησάκια: τὸ μεγαλύτερο εἶναι τὸ νησὶ Σάντ-Ἀντίοχο (Sant' Antiocho), τὸ δὲ μικρότερο τοῦ Σαν Πιέτρο (San Pietro).

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ὄντως Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, δὲν χρειάζεται νὰ ἐπεξηγηθῆ. Ὡστόσο, δὲν γνωρίζουν ὅλοι, τοῦλάχιστον ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Σαρδινία, τὸν Ἅγιο ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν τιμὴ νὰ εἶναι δίπλα του, καὶ σχεδὸν ἰσότιμα, στὰ ΝΔ τῆς Σαρδινίας.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ὑπῆρχαν στὴν Σαρδινία ὀρυχεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξήγοντο πολύτιμα μέταλλα καὶ ὀρυκτά. Οἱ σκλάβοι ἢ οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου διωρίζοντο στὸ βαρὺ ἔργο τῶν ὀρυχείων, κατὰ δὲ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς διωγμοὺς πολλοὶ Χριστιανοὶ ἐξωρίζοντο στὴν Σαρδινία καὶ κατεδικάζοντο σὲ καταναγκαστικὰ ἔργα. Ὑπάρχουν πολλοὶ Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν τὸ μακροχρόνιο μαρτύριό τους στὰ ὀρυχεῖα.

Τὸ νησὶ Σάντ-Ἀντίοχο (Sant' Antiocho) συνδέεται σήμερα μὲ τὴν ἠπειρωτικὴ χώρα μὲ μία γέφυρα, ἡ ὁποία τὸ συνδέει μὲ τοὺς δρόμους Καρμπόνια (Carbonia) καὶ Ἴγκλεσίας (Iglesias). Κάποτε ὅμως, ἀπομονωμένο καὶ ἀφιλόξενο μέσα στὰ νερά, ἐχρησίμευε καλὰ ὡς τόπος ἀπελάσεως.

Σήμερα, ἡ περιοχὴ Σούλις (Sulcis), μὲ θεὰ τὰ δύο νησιά, εἶναι γνωστὴ γιὰ τὴν ἐξόρυξι ἀπολιθωμένου ἄνθρακος.

Sant'Antioco di Bisarcio.
Όσιέρι.

Κάποτε, εκεί άνεσκάφησαν μέταλλα και τὸ νησί Σάντ-Άντίοχο ὠνομάζετο Πλουμπαρία (Plumbaria), ἀκριβῶς λόγω τῶν ὀρυχείων μολύβδου (plumbum).

* * *

Σὲ αὐτὸν τὸν τόπο ἐργασίας και ἐκοτίσεως ἐκοιμήθη ὁ Ἅγιος Ἄντιόχος, ὁ ὁποῖος, σύμφωνα με τὴν παράδοσι, ἦταν ἱατρός καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἄνατολή και τὴν ἐποχή τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἄδριανοῦ (117-138), δηλαδὴ στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ δεῦτερου αἰῶνος, ἐταξίδευσε μέσῳ τῆς Γαλατίας και Καππαδοκίας, πρὸς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς Ἀυτοκρατορίας.

Ὁ Ἄντιόχος, ὡς ἱατρός, δὲν ἐφρόντιζε μόνο για τὴν υγεία τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἐκέντριζε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων για τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὀδηγῶν αὐτοὺς στὸ Βάπτισμα. **Ἦταν** γνωστὸς για τὶς ἀμέτρητες μεταστροφές τῶν εἰδωλολατρῶν.

Ὅταν ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐξέδωσε Διάταγμα διώξεως τῶν Χριστιανῶν, ὁ ζηλωτῆς ἱατρός και ἱεραπόστολος συνελήφθη ἀμέσως. **Ἦθελαν** νὰ τὸν πείσουν νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίστι του, ἀλλὰ δὲν ἐνέδωσε στὰ βασανιστήρια και στὶς ἀπειλές. **Ὁ Ἀυτοκράτωρ** τὸν ἔστειλε τότε ἐξόριστο στὴν Σαρδινία, στὴν νῆσο Πλουμπαρία, ἐλπίζων ὅτι θα μετανοήση για τὴν ἀντίστασί του και θα καταλαγιάση τὸν ζῆλο του.

Ἔφθασε στὸ νησί με ἐπιστάτη ἕναν στρατιώτη ὀνόματι Κυριακὸ (Ciriaco), ὁ ὁποῖος θα ἦταν ὁ φύλακας και ὁ βασανιστῆς του. **Ὡστόσο**, δὲν φαίνεται ὅτι καταδικάστηκε σὲ καταναγκαστικά ἔργα. **Ἐγκαταστάθηκε** πλησίον τῆς ἀκτῆς τοῦ νησιοῦ, σὲ μία σπηλιά τῆς Πουνικῆς νεκροπόλεως τοῦ βου αἰῶνος π.Χ., ὅπου διήνυσε τὶς ἡμέρες τῆς ἐξορίας του, προσευχόμενος, με ἄσκησι και νηστεία.

Τὸ παράδειγμά του εἴλκυσε στὴν πίστι τὸν στρατιώτη Κυριακὸ. **Ὅταν** τὰ νέα για ἐκεῖνον τὸν ἀμετάκλητο Χριστιανὸ ἔφθασαν στὶς αὐτοκρατορικές ἀρχές τοῦ Κάλιαρι, ἀποφασίσθηκε μία παραδειγματική τιμωρία: **ὁ ἐξόριστος Ἄντιόχος** ἐδάρη μέχρι θανάτου τὴν 13η Νοεμ-

Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἄντιόχου, ὅπου φυλάσσονται τὰ ἱερά Λείψανά του.
Κατακόμβη, κάτω ἀπὸ τὸν Ναό.

βρίου 127. Πρὶν νὰ παραδώσῃ τὴν ψυχὴ του, ἀνέπεμψε ἐγκάρδια προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον, ἐπικαλούμενος τὴν προστασίαν Του ἐπὶ τῆς Σαρδινίας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς.

* * *

Ἡ φήμη τοῦ Ἁγίου, στὸν ὁποῖον ἀποδίδονται ἄπειρα Θαύματα, ἦταν τέτοια, ὥστε τιμήθηκε σὲ σύντομο διάστημα ὡς Προστάτης τῆς Σαρδινίας. **Ἡ Μνήμη** του ἐορτάζεται τὴν 13ῃ Δεκεμβρίου (τὴν 13ῃ Νοεμβρίου στὸ Ὀτσιερί καὶ τὴν Ἰγκλεσία).

Ὁ ὑπέροχος Καθεδρικός Ναὸς «Sant' Antiocho di Bisarcio», στὴν ὑπαιθρο τοῦ Ὀτσιερί (Ozieri), εἶναι ἐπίσης ἀφιερωμένος στὸν Μάρτυρα τοῦ Σούλσις.

(*) Ἀπὸ διάφορες πηγές τοῦ διαδικτύου.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

